

Årsager til uenighed

Ugens vers

"At frygte Herren er begyndelsen til visdom, at kende den Hellige fører til forstandighed" (Ordsp 9,10).

Introduktion

Det Gamle Testaments profeter formanede igen og igen Israels folk til at adlyde Guds befalinger. Ulydighed og ligegyldighed førte til frafald og splittelse. Det var meningen, at lydighed mod Guds love skulle bevare folket mod syndens naturlige konsekvenser og hellige dem midt iblandt alle de andre nationer. At følge Guds vilje ville skabe harmoni blandt folket og styrke deres fælles vilje til at modstå hedenske og onde tilbedelseskikke, som omgav dem i næsten alle retninger. Det var Guds hensigt for sit folk, at de skulle være hellige og et vidne for folkene omkring dem.

Efter at Gud havde befriet israelitterne fra Egypten, sagde han: "Se, nu lærer jeg jer love og retsregler, sådan som Herren min Gud har befalet mig; dem skal I følge i det land, som I skal ind og tage i besiddelse. I skal følge dem omhyggeligt! Så vil andre folk få øjnene op for jeres visdom og indsigt, for når de hører om alle disse love, vil de sige: 'Hvor dette store folk dog er et klogt og forstandigt folk!'" (5 Mos 4,5-6).

Der er ingen tvivl. Hvis de forblev trofaste, ville Guds folk blive rigt velsignet og ville have været en velsignelse for andre. Men troløshed ville føre til mange problemer, hvoraf splittelse kun var et af dem.

Ugens tekster

- 5 Mos 28,1-14
- Jer 3,14-18
- Dom 17,6
- 1 Kong 12,1-16
- 1 Kor 1,10-17
- ApG 20,25-31

”Vend tilbage, I frafaldne sønner”

Israels folks historie er fuld af beretninger om ulydighed og anarki efterfulgt af, at de vendte tilbage til Gud, igen efterfulgt af mere ulydighed og flere konflikter. Dette mønster gentager sig igen og igen. Hver gang Guds folk fulgte hans vilje, blev de velsignet med fred og liv. Hver gang de var ulydige og gik deres egne veje, blev deres liv elendigt, fyldt med krig og stridighed. Selv inden Israel kom ind i det lovede land, havde Gud forudsagt dette mønster og tilbudt en løsning, så de kunne undgå de frygtelige konsekvenser.

5 Mos 28,1-14

Hvilke velsignelser ville Israel opleve, hvis de var lydige mod Guds vilje?

Jer 3,14-18

Hvad lærer vi af Guds kald til Israel om at angre og vende tilbage til ham? Hvad fortæller det om Guds kærlighed og tålmodighed?

Det er noget fantastisk i Jeremias' Bog, at Gud beskrives som kærlig, nådig og gavmild over for sit folk på trods af deres oprør, splid og afgudsdyrkelse. Gud bliver ved med at indbyde sit folk til at vende tilbage til ham og angre deres egensindige handlinger. Igen og igen lovede Gud genoprettelse og håb for fremtiden.

”Vend tilbage, du utro Israel, siger Herren. Jeg vil ikke længere se vredt til jer, for jeg er trofast, siger Herren, min vrede varer ikke evigt. Men erkend din skyld, at du har brudt med Herren din Gud. Du strøede din elskov ud til fremmede under alle grønne træer. Mig adlød I ikke, siger Herren“ (Jer 3,12-13).

Jeremias' ord blev talt på et tidspunkt, hvor Guds Ord generelt blev forsømt. Selv om der foregik en vis reform under kong Josias, følte de fleste ingen åndelig trang til at blive ved med at være lydige mod Gud. Deres synder, afgudsdyrkelse og selvoptagne liv blev årsag til åndelig og politisk ruin. Jo længere de fjernede sig fra at gøre Guds vilje, jo frygteligere så deres fremtid ud. Alligevel tryglede Gud dem gennem profeten Jeremias. Gud havde en bedre fremtid i sinde for dem, og han længtes efter at føre dem tilbage til fremgang, enhed og sundhed. Men det kunne kun ske, hvis de ville leve i tro og alt det, sand tro medfører.

Til at tænke over

Hvilken forskel har lydighed og ulydighed haft for dit eget liv?

Enhver gjorde, hvad han fandt for godt

Beretninger fra Dommerbogen viser de utallige negative følger af, at Israel ikke fulgte Guds vilje. Kort tid efter, at Israel var kommet ind i Kana'an, begyndte folk at bygge deres åndelige liv på kana'anæernes falske religioner, som omgav dem. Det var lige netop, hvad de havde fået at vide, at de ikke skulle gøre! Desværre var det ikke det eneste problem, de stod over for.

Dom 17,6;
21,25

Hvad lærer disse vers om andre problemer, der opstod blandt Guds folk?

Snak om en opskrift på splittelse og disharmoni blandt Guds folk! Nationens enhed skulle findes i folkets trofaste lydighed mod pagtens Herre, den pagt, de havde indgået med Gud. Men ved at gøre, hvad enhver fandt for godt, især medens de blev påvirket af de omkringliggende folkeslag, var de direkte på vej ud i ulykke. Vi er alle syndige mennesker, og hvis vi overlades til os selv og vores hjertes tilbøjeligheder, vil vi med sikkerhed gå bort fra den sti, Gud kalder os til at følge.

Dom 2,11-13
Dom 3,5-7

Hvad siger disse skriftsteder om Israels åndelige og sociale forhold i dommertiden?

"Herren havde ved Moses meddelt folket, hvad der ville blive følgen af troløshed. Hvis de nægtede at holde hans pagt, ville de afbryde livsforbindelsen med Gud og miste hans velsignelse. I visse perioder rettede folket sig efter disse advarsler med det resultat, at både den jødiske nation og nabofolkene blev rigt velsignet. Men Israels historie viser, at folket i de fleste tilfælde glemte Gud og deres høje kald som hans repræsentanter. De forholdt ham den tjeneste, han forlangte af dem, undlod at yde deres medmennesker åndelig vejledning og viste dem ikke et helligt eksempel. De ville selv have frugterne af den vingård, som de var blevet sat til at passe. På grund af deres begærlighed og griskhed blev de endog foragtet af hedningerne, som derved fik en forkert forståelse af Guds karakter og hans rige love." (Ellen White, *Profeter og konger*, s. 13).

Til at
tænke over

Hvilken indflydelse har vores egne handlinger som en menighed på dem omkring os? Hvad ser de hos syvendedags adventisterne, som bør gøre et positivt indtryk på dem?

Den jødiske nations splittelse

Frafald og dets frygtelige følger skete ikke pludseligt. Men forkerte valg og beslutninger, som hobede sig op over flere århundreder, fik nogle forfærdelige konsekvenser for Guds folk.

1 Kong 12,1-16

Læs beretningen om kong Rehabeam. Hvad var årsag til denne frygtelige splittelse blandt Guds folk?

"Hvis Rehabeam og hans uerfarne rådgivere havde forstået Guds vilje med Israel, ville de have rettet sig efter folkets ønsker om gennemgribende reformer inden for statsadministrationen. Men de udnyttede ikke det gunstige øjeblik under mødet i Sikem; de sluttede ikke fra årsag til virkning og svækkede derved for bestandig deres indflydelse over en stor del af folket. Deres faste beslutning om at videreføre og forværre det tvangsregimente, som var blevet indført under Salomon, var i direkte strid med Guds plan med Israel, og folket havde god grund til at betvivle ægtheden af kongens og hans rådgiveres motiver. Dette ukloge og ubarmhjertige forsøg på at udøve magt viser, at kongen og hans rådgivere var stolte og higede efter at bruge myndighed." (Ellen White, *Profeter og konger*, s. 48).

Ordsp 4,1-9

Ordsp 9,10

Jak 1,5

Hvad siger udtalelserne i disse tekster om behovet for visdom til at træffe de rette beslutninger? Hvor findes kilden til sand visdom?

Beretningen om Rehabeam og hans hårde og ukloge beslutning om at pålægge folket mere tvangsarbejde er et trist kapitel i kongeriget Israels historie. Kongen søgte råd fra to grupper rådgivere; men hans endelige beslutning om at følge rådet fra de mindre erfarne unge mænd på hans egen alder medførte en katastrofe for det rige, som hans far Salomo og bedstefar David havde opbygget i de foregående firs år. Rådet om, at kongen skulle skræmme folket med en erklæring om, at han var hårdere end sin far, var et tåbeligt råd. De unge rådgivere mente, at det ikke burde være kongens ledelsesstil at være mere eftergivende for folkets krav om mindre hårdt arbejde. I stedet, sagde de, burde han fremstå som en nådesløs og ond hersker. Det viste sig også, at han var en tyrann, som ikke var sit folks troskab og trofasthed værdig. Der skete derfor en splittelse blandt Guds folk, som aldrig burde have fundet sted, og som aldrig havde været Guds plan for sit folk.

Splittelse i Korinth

Desværre ophørte problemet med splittelse blandt Guds folk heller ikke i Det Nye Testamente.

De første fire kapitler i Paulus' første brev til korintherne er fx en appel om enhed. Mens Paulus opholdt sig i Efesos, havde han hørt, at der var opstået forskellige splittelser i menigheden i Korinth. Han begynder derfor sit brev med en lang udlægning om enhed i menigheden og behovet for at undgå splittelse. Paulus er bekymret over denne udvikling, og han forsøger at komme med inspireret rådgivning for at løse den uheldige situation.

1 Kor 1,10-17

Hvad var tilsyneladende årsagen til deres uenighed, splittelse og skænderier?

Paulus blev bekymret for sine brødre og søstre i Korinth, da nogle af Kloes folk fortalte ham om den splittelse og strid, der var blandt dem. Hans indledningsord viser, hvor stor hans bekymring var: "Men jeg formaner jer, brødre, ved vor Herre Jesu Kristi navn, til at enes, så der ikke er splittelser iblandt jer, men så I holder sammen i tanke og sind" (1 Kor 1,10). Hvad det end var, der skabte denne strid og splittelse, ønskede Paulus, at det skulle standse.

Paulus minder korintherne om, at kristne er kaldet til at følge Kristus, ikke et menneske, uanset hvor talentfuld eller evnerig eller kaldet en sådan person måtte være. Det ser ud til, at de havde opdelt forsamlingen i forskellige partier, men apostlen erklærer klart, at sådanne opdelinger ikke var efter Kristi vilje. Han fastholder, at kristen enhed er centreret om Kristus og hans offer på korset (1 Kor 1,13).

Kristen enhed finder sin kilde i sandheden, som den findes i Jesus Kristus og ham korsfæstet, og i ingen anden, uanset hvor "værdig" en lærer, prædikant eller leder vedkommende måtte være. Ved korsets fod står vi alle på samme niveau. Vi blev døbt i Jesu navn, som er den eneste, der kan rense os fra synd. Men vi må arbejde hen imod denne enhed i Kristus på en praktisk måde.

Dette bør sige os som syvende dags adventister, at vi ikke kan tage vores enhed i tro og mission for givet. Medmindre Kristus er herre i vores liv og hans kærlighed forener os med ham, kan splittelser og skænderier underminere vores kirkes enhed i dag.

Hvordan kan vi lære at undgå den slags farer, som Paulus behandler her? Hvorfor må vi altid være forsigtige med, hvor stor loyalitet vi viser overfor en enkelt person ud over Kristus?

Til at tænke over

Der vil komme glubske ulve

ApG 20,25-31

Hvad advarede Paulus lederne fra Efesos om? Hvad skulle de gøre for at undgå, at det skete?

Paulus mødte ofte modstand i sit arbejde, og han vidste, at det ville blive svært at bevare evangeliets renhed. I sin afskedstale til lederne fra Efesos benyttede han lignelsen om vægteren fra Ez 33,1-6 til at fortælle lederne, at de også var ansvarlige for at beskytte evangeliet. De skulle være trofaste hyrder for deres forsamling.

ApG 20,29
Matt 7,15

Paulus bruger af udtrykket "glubske ulve" for at beskrive falske lærere. Det minder om Jesu advarsel om falske lærere i fåreklæder. Kort efter Paulus' advarsel gik falske lærere til angreb på menighederne i Asien. I Ef 5,6-14 og Kol 2,8 finder vi nogle af Paulus' advarsler til menighederne i Lilleasien.

I sit andet brev til Timotheus advarer Paulus også Timotheus, som har ansvaret for menigheden i Efesos, mod vildfarelser i menigheden og gudløshed i de sidste tider.

2 Tim 2,14-19;
3,12,17

Hvad siger Paulus til Timotheus om, hvordan man skal modstå falske lærere og bevare menighedens enhed?

For det første skulle Timotheus kende sin Bibel og gå "lige på med sandhedens ord" (2 Tim 2,15). Modgiften mod meningsløse diskussioner og spekulationer er en korrekt forståelse af og undervisning i Guds Ord. Bibelens sandheder må fortolkes, så ingen del af Skriften står i modstrid med Bibelsens overordnede billede, så man ikke mister troen på Jesus. Paulus' andet råd er til Timotheus selv om at holde sig "fra den ugudelige, tomme snak" (2 Tim 2,16). Ligegyldige og spekulative emner skal ikke være en del af Timotheus' undervisning. Den slags samtaler fører kun til ugudelighed og stadfæster ikke troen (2 Tim 2,16). Kun sandhed fører til fromhed og harmoni blandt de troende. Grunden til at Timotheus selv skal undgå og også formane sine medlemmer om at undgå den slags fejl er, at de breder sig i menigheden som kræft (2 Tim 2,17). Når det kommer til stykket, er det lydighed mod Guds Ord, der er modgiften mod de falske lærere (2 Tim 3,14-17), der kunne true menighedens enhed.

Til at
tænke over

Hvordan kan vi som en kirke beskytte os mod mennesker, som gennem falsk lære skaber splittelse iblandt os?

Til videre studium

Læs Ellen White, *Profeter og konger*, "Riget deles", s. 68-76 og *The Acts of the Apostles*, "A Message of Warning and Entreaty", s. 298-308.

"Herren ønsker, at hans udvalgte tjenere skal forene sig i harmonisk indsats. Nogle synes måske, at forskellen mellem deres gaver og deres medarbejderes gaver er for stor til, at de kan forenes i harmonisk indsats; men når de husker, at der er forskellige sind, der skal nås, og at nogle vil afvise sandheden, som den præsenteres af en arbejder, kun for at åbne deres hjerte for Guds sandhed, som den præsenteres på en anden måde af en anden arbejder, vil de forhåbentlig søge at arbejde sammen i enhed. Hvor forskellige deres talenter end er, kan de alle styres af den samme Ånd. Venlighed og kærlighed vil vise sig i hvert ord og handling; og når enhver arbejder trofast udfylder sin bestemte plads, vil Kristi bøn om enhed blandt hans efterfølgere blive besvaret, og verden vil vide, at de er hans disciple." (Ellen White, *Gospel Workers*, s. 483).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Tanken om at gøre, hvad man selv finder for godt, er ikke ny. Postmodernismen protesterer mod en overordnet intellektuel eller moralsk autoritet. Denne tankegang kan bane vej for moralsk anarki. Hvordan møder vi som kristne og som kirke denne type udfordring?**
- 2. Tænk over beretningen om Rehabeam og delingen af Israel (1 Kong 12). Er der en lærdom for os i dag?**
- 3. Hvad kan vi gøre for at forhindre strid og kliker i menigheden? Hvad kan vi lære af menigheden i Korinth? Sammenlign også med Ordsp 6,16-19.**

Resume

I Bibelen finder vi situationer, som førte til splittelse. Når Guds folk levede i trofast lydighed, blev farerne for splid i stor grad formindsket. Eksempler fra dommertiden såvel som fra Rehabeams regeringstid viser, hvordan splittelse kan opstå. Selv på Det Nye Testaments tid var der muligheder for splittelse. En rigtig forståelse af Guds Ord og en helhjertet indsats for at adlyde Skriften er den bedste beskyttelse mod splittelse og splid blandt os.

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- I Milet taler Paulus til ledere.
  - Beskriv ud fra hans tale i ApG 20,18-35 nogle af de karaktertræk, som en ideel leder bør have.
- Læs sammen Ef 4,1-6 og drøft betydningen af indtrykket "Åndens enhed"
  - Find evt. andre tekster fra Det Nye Testamente, hvor Helligåndens arbejde medfører større enhed.
  - Hvordan kan det mon være, at der forekommer så store splittelser blandt kristne, der lægger meget vægt på Ånden?

Uddybende spørgsmål

- Prøv sammen at opsummere årsager til splittelse:
  - I folket, blandt lederne, i dag
  - Kulturelle, psykologiske osv.
- Overvej forskellige ledelsesformer
  - Enmandsvælde/diktatur, ekspertvælde, demokrati, anarki osv.
- Hvordan er ledelsesformen i menigheden? (drøft ikke de specifikke personer, men den principielle ledelsesform)?
  - Kunne menigheden styres anderledes? (Jf. en af de ovenstående)
  - Hvad er de positive sider ved vores ledelsesstruktur? Hvad synes du/I evt. er bivirkningerne?
  - Hvor vigtig er strukturen i forhold til personerne?
  - Gør strukturen nogen forskel, hvis lederne er gudhengivne mennesker?

Personligt kristenliv

Hvis du har en lederfunktion i menigheden (eller andre steder) – eller gerne vil have det (hvilket ikke er forkert), hvad synes du så, at du bør arbejde på at forbedre, så du kan blive en bedre leder?

Mødet med dagligdagen

Har du i dagligdagen mødt eksempler på god eller dårlig ledelse, som du evt. er i stand til at dele med klassen?

Forstå det bedre

Paulus' tale i Milet er enestående i Det Nye Testamente netop fordi den specielt henvender sig til ledere i menigheden. De var kommet fra Efesos, langt den største by i provinsen og den by, hvorfra missionen blev organiseret. Talen er meget omhyggeligt planlagt og opbygget med vers 28 i centrum.

Prøv at læse denne tale sammen i lyset af dens opbygning som vist nedenfor og drøft, hvad den fortæller om at være en sand, kristen leder.

PAULUS' AFSKEDSTALE TIL LEDERNE FRA EFESOS (ApG 20,18-35)

A		Vers 18-21: Hvordan Paulus havde arbejdet uselvsk blandt dem	"I ved"
	B	Vers 22-24: Paulus' fremtidige gerning. Vægt på Guds nåde og på uselvsk tjeneste og helligelse som mere værd end alverdens skatte eller ens eget liv: "Og se nu"	"Og se nu"
		C^A Vers 25-27: Paulus vidner om, at han har varetaget sit kald som leder efter Guds vilje	"Og nu ved jeg"
		C C^B Vers 28: Appel til enhed med henvisning til den treenige Guds kald til dem	
		C^{A1} Vers 29-31: Advarsel mod fremtidige, falske ledere	"I ved"
	B¹	Vers 32-33: Vægt på Guds nåde og på uselvsk tjeneste og helligelse som mere værd end alverdens skatte:	"Og nu"
A¹		Vers 34-35: Jesus selv understregede betydningen af uselvsk ledelse	"I ved selv"

